

[Ragnhild Andersen.]

er 165 kr. om måneden og højst 208 kr. her i København, vil ærede medlemmer af det høje ting sikkert give mit parti ret i, at der ikke er råd til at købe det dyre brændsel til nu mere end 14 kr. pr. hl.

Mit parti har fremsat lovforslaget på et tidligere tidspunkt end sidste år, idet vi mener, at det er lovlig sent at udbetale brændselshjælp den 1. april, således som det skete i fjor med de 40 kr., det lykkedes at få gennemført som ekstra brændselshjælp til rentemodtagerne sidste vinter. Det vil være en større hjælp for både rentemodtagere, kronisk syge og enlige mødre at få pengene udbetalt den 1. marts, hvor der i hvert fald er mindst 2 måneder tilbage af fyringssæsonen, og der vil også være mere rimelighed i at give dem en hjælp på 7 hl koks end den beskedne hjælp, der blev ydet dem i fjor.

Det er derfor mit partis håb, at dette lovforslag vil møde velvilje i det høje ting, og jeg anbefaler det til hurtig og velvillig behandling.

Formanden: Ligeledes uden for dagsordenen giver jeg ordet til det ærede medlem hr. Bertel Dahlgaard, for at han som ordfører for forslagsstillerne kan fremsætte et i dag anmeldt lovforslag.

Ordføreren for forslagsstillerne (Bertel Dahlgaard): Jeg skal tillade mig at fremsætte forslag til lov om konjunkturforskning.

Den betænkning, som samordningsudvalget afgav for et halvt år siden, er jo blevet modtaget med anerkendelse i meget vide kredse. Man kan vel sige, at næsten aldrig har en redegørelse for den hidtidige økonomiske udvikling og påvisning af tilstedeværende mangler og begåede fejl under denne udvikling mødt så stærk anerkendelse af, at skildringen er nøgtern og rigtig.

I denne betænkning fastslås det på side 18 — jeg beder om tilladelse til at citere — „at vore økonomiske vanskeligheder i de senere år — inflation, valutavanskeligheder og den utilfredsstillende stignings-takt i produktionen — i en vis udstrækning kan føres tilbage til et svigtende samarbejde mellem de organer, der har størst betydning for den økonomiske politik. For det første er de private

organisationers indflydelse på indkomst-udviklingen ikke samordnede med den samfundsekonomiske målsætning, og for det andet har arbejdsdelingen mellem de offentlige organer indbyrdes i visse henseender givet lidet rationelle resultater.“

Udvalget angiver også en række årsager til dette svigtende samarbejde. Man siger, at der er tilfælde, hvor årsagen er manglende viden om den økonomiske sammenhæng hos dem, der har ansvaret for betydningsfulde økonomiske handlinger og beslutninger. En anden årsag, nævner man, er manglende kontakt mellem de forskellige organer inden for administration og samfundsliv; hver arbejder på sit område og med sin specielle sag eller interesse for øje, men en samordning under et for samfundet fælles helhedssyn mangler på vigtige områder.

Her retter udvalget en direkte anklage mod folketinget. Ansvaret for den økonomiske politik påhviler i sidste instans folketinget; derfor må den fornødne samordning være en afgørende bestanddel af folketingets arbejde, men man mener — og jeg tror med rette — at folketinget her har svigtet. Der kan gives forklaringer herpå, og undskyldninger kan fremsættes, men vi herinde må erkende, at man i for høj grad i arbejdet hæfter sig ved den iserede sag, der behandles, og i for ringe grad ser den i dens sammenhæng med helheden. Det samme tør sikkert siges i endnu højere grad at gælde organisationerne. Man kan sige, at dette er ganske naturligt, fordi de simpelt hen er dannet for at varetage særinteresser.

Nu siger samordningsudvalget, at visse af disse årsager til svigtende samordning skulle der være mulighed for at fjerne gennem bedre oplysning vedrørende tingenes sammenhæng, gennem øget kontakt mellem de handlende organer og ved reformer af den økonomiske politiks rammer. Man må jo altid erindre, at i et demokrati er man henvist til at gå erkendelsens vej og derefter søge at oparbejde en fælles vilje til at følge, hvad erkendelsen påbyder som ønskeligt eller måske nødvendigt. Udvalget siger herom, at vi i Danmark har et godt oplysningsmateriale gennem det statistiske departements virksomhed,